

L'ILLA

No volia marxar, però sabia que li havia arribat l'hora de fer-ho

Tants anys separats, tants anys de factures de telèfon impagables havien arribat al seu final.

Però no volia marxar, no ara.

Un nou sol esperançador que per la finestra de l'habitació la despertava amb pessigolles era el motiu.

Però li havia arribat l'hora de fer-ho, i tota cohibida, va acomiadar-se de tots els amics, de tots els records que tant l'havien fet riure, tant l'havien fet patir, i va tancar la porta de fusta que tants cops havia obert.

Tot va quedar immers en la tristesa i melangia dels adéus.

Ja a l'avió, observant des de dalt la ciutat a la que ja no veuria mai més (sí, havia promès tornar a saludar, però ja sabia que no ho faria) va sentir com el cor se li trencava una mica.

Sempre havia negat sentir-se d'enlloc, i menys d'una ciutat plena d'ànimes buides. Però veient-la des de dalt, des d'on sempre reconeixia que era lletja i bruta i sense sentiment, no va poder evitar que dues llàgrimes li regalimessin per les galtes.

En un moment, però, el paisatge havia canviat radicalment.

Ara veia platges, ara veia camps verds plens de bestiar.

Ja li havia arribat l'hora de tornar.

I va començar a plorar.

Totes les imatges, tots els records d'una infantesa pura i feliç li venien al cap sense cap ordre ni cap control.

Un cúmulo de sentiments i emocions fortes que no podia parar.

L'hi havia arribat l'hora de tornar.

I el goig que sentia era un goig desconegut, ple d'un plaer sincer, que no sabia exactament el què era.

Primer peu al terra, al seu terra.

Tremolosa entra a l'aeroport per anar a buscar la maleta
L'agafa. S'equivoca de maleta. La deixa. Agafa, ara ja sí, la seva.
Les portes automàtiques que la separen dels seus s'obra.

I allà hi ha ells.

L'han vinguda a trobar tots:

Pares, germà, amics, ex - novios, inclús una vella coneguda a la que mai havia perdonat.

I tots allà, reunits, van a abraçar-la a l'hora.

I no pot més.

És feliç.

Esclata de felicitat.

Ha tornat a casa

Ja al cotxe, més calmada, olora tot amb força

No vol tornar a perdre això mai més

Ni tan sols recorda que fa poc menys d'una hora ha dubtat d'agafar l'avió

Està a casa

Ja ha tornat a l'illa.

A la seva Illa.